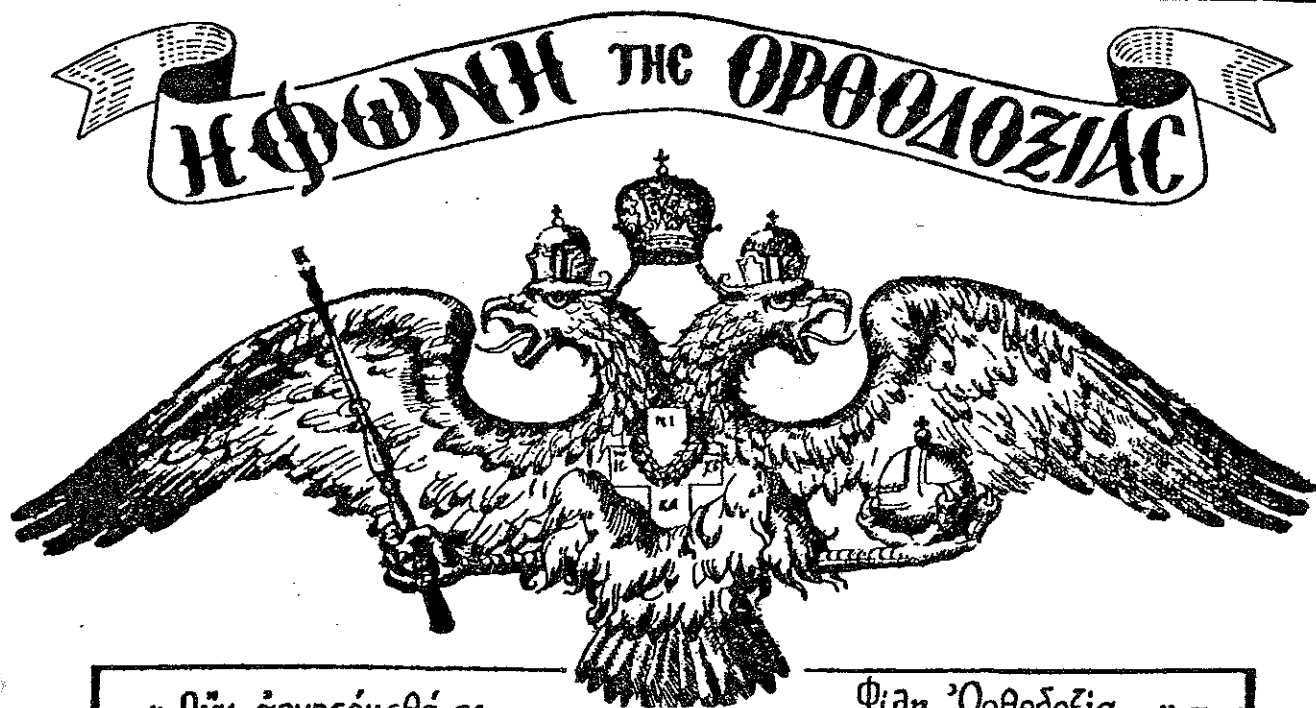

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ...

Φιλὴν Ὁρθοδοξίαν... »

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φδλ. — 679—

Ἔτος ΚΗ'. 10 Αὐγούστου 1973 (Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρς 1

Γραφεῖα Κένιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Ὁ ἐκλιπὼν Ἱεράρχης Ἐπίσκοπος Μαγνησίας κυρὸς Χρυσόστομος

Ἑυοιμήδη όσίως ό Ἐπίσκοπος Μαγνησίας κυρός Χρυσόστομος

Τὴν 6ην π.μ. τῆς 13ης Ἰουλίου ἐ.ε. τὸ θλιβερόν ἀγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Ἱεράρχου Μαγνησίας κυροῦ Χρυσοστόμου ἐπληξε καιρίως τὰς ψυχὰς πάντων τῶν Γνησίων, Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος συνεδριάξουσα εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τοῦ Ὑπαρχοῦ πρὸς ἐπίλυσιν σοβαρῶν ζητημάτων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἅμα τῷ δυσχερῶς ἀγγέλματι διέκοψε τὰς ἐργασίας τῆς. Εἰς τὰς 4.30 π.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, πούλημα, μὲ ἀπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πλειάδα κληρικῶν, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ὡς καὶ λαϊκῶν, κατηλύετο πρὸς τὸν Βόλον, ὅπου ἐκοιμήθη ὁσίως ὁ Ἐπίσκοπος Μαγνησίας κυρὸς Χρυσόστομος.

Τὴν ἐπομένην (14 Ἰουλίου ἐ.ε.) ἐγένετο ἡ κηδεῖα τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάτος Ἀρχιερέως εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐνθα καὶ ἡ οἰκία τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ σεπτὸς Νεκρὸς τοποθετημένος ἐπὶ πολυθρόνας εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἦτο ὡσεὶ ζῶν, γλυκύς, γαλήνιος καὶ ἀτάραχος. Κατὰ καιροὺς οἱ κλαυθμοὶ καὶ τὰ δάκρυα τῶν πιστῶν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμανίου του καθὼς καὶ ὁ ἐναρμόνιος ἦχος τῆς ἐξόχου ψαλμοῦδίας τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, ἱερέων καὶ καλλιφώνων ψαλτῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος ἐδημιούργουν μίαν ἀτμόσφαιραν ἁφρώς συγκλονιστικὴν, μεγαλοπρεπεῖα καὶ κατανυκτικὴν καὶ ἑκαμνον τὰς ψυχὰς νὰ ριγῶσιν ἐκ συγκινήσεως, πόνου, καὶ θαυμάτου ψυχικοῦ ἄλγους.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Μαγνησίας κυροῦ Χρυσοστόμου εἶχον στηριχθῆ ἐπὶ σερὰν, ἐτῶν, πολλαὶ ἐλπίδες διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Ὁ μεταστάς Ἱεράρχης ὑπῆρξεν κολοσσὸς μαθήσεως, πολυχρῶμων ποταμὸς θεῶν διδασκῶν, ἀκαταπόνητος κήρυξ τοῦ ἐνθέου λόγου, ἀφθαρτος ἐρμηνευτικῆς τῆς Ἀγιοπατερικῆς Διδασκαλίας, ἀκάματος συγγραφεὺς συγγραφῶν καὶ ἄρθρων περὶ Ὁρθοδοξίας, Ὁρθοπραξίας καὶ Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρότυπον ποιμένος λόγῳ τε καὶ ἔργῳ κατηχούντος καὶ οἰκοδομοῦντος τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν. Ἱστορικοί, ἀνεπανάληπτοι καὶ ἀνεξίτηλοι θὰ παραμείνωσι οἱ ἐπ' ἀμείνων λόγοι του ὡς Ἀρχιμανδρί-

του καὶ εἴτε ὡς Ἐπισκόπου, λόγοι ρητορικοί, ἀπολογητικοί, μαχητικοί, εἰκοδομητικοί καὶ ἡφαιστειώδεις ἰδίως εἰς τὸ θέμα τῆς Πατρῴας Πίστεως καὶ τῶν σεπτῶν τῆς Ἐκκλησίας Παραδόσεων.

Ἀπαντα ἡ ἐν Θεῷ ἁγία βιοτὴ του ὑπῆρξεν μία «μαρτυρία», μαρτυρία προφορικοῦ καὶ γραπτοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ μαρτυρία ἁγίων ἐσωτερικῶν βιωμάτων καὶ συναίσθημάτων. Ὁ ἐκδημήσας Ἱεράρχης ἠγωνίσθη ὅσον ἐλάχιστοι διὰ τὸ θέμα τοῦ ἐορτολογίου λόγους τε καὶ συγγραφαίς. Δικαίως λοιπὸν ἐτιμήθη τοσοῦτον ἐν τῇ κηδεῖα του ὑπὸ κλήρου καὶ λαοῦ καὶ ὁλοκληροῦ τῆς χώρας καὶ ἀξίως προσεφωνήθη ὑπὸ τε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Θεσ/νίκης κ.κ. Χρυσοστόμου.

Μετὰ τὴν κηδεῖαν ὁ σεπτὸς νεκρὸς μεταφέρθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Βελεστίνου, ἐνθα ὁ Τάφος του, συνοδευόμενος ὑπὸ ἑκατοντάδων λαοῦ, Κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἀπαντα τὰ παραρτήματα τῆς Ἑλλάδος δι' ἐκπροσώπων αὐτῶν ἔδωσαν τὸ παρὸν εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀγωνιστοῦ Ποιμενάρχου.

Ἀλησμόνητος θὰ παραμείνῃ ἡ ἐκλεκτὴ καὶ ἁγία μορφή του εἰς ἅπαντας ἀλλ' ἰδιαίτερα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ φιλοχρίστου ποιμανίου του, ὁποῖον ἐν τῷ προσώπῳ του εὗρισκε τὸν Πνευματικὸν Πατέρα, τὸν Διδάσκαλον, τὸν Κατηχητὴν, τὸν Παρηγορητὴν τὸν «γενόμενον τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα πάντας τινὰς σώσῃ».

Εἴη ἡ μνήμη Αὐτοῦ αἰωνία!

Ὁ ἐπιυῆδειος τοῦ Μακαριωτάτου

Σεμνὴ τῶν πενθούντων, ὁμήγουρι,

ὑπὸ θαυμάτης θλίψεως καὶ συγκλονιστικοῦ ἄλγους κατεχόμενος, ἀναλαμβάνω νὰ ἐκπληρώσω καθήκον σκληρὸν καὶ ἐπαχθές.

Ὁ πρὸ ἡμῶν καίμενος νεκρὸς Ἱεράρχης καὶ συ-

νάδελφος προξενεῖ εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὀδύνην ἀλγαινὴν καὶ πόνον δυσβάστακτον, καθότι ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ δημιουργεῖ κενὸν ἀναντικατάστατον, εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ κλήρου καὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος.

Ὁ ἐκ μέσου ἡμῶν ἀφαρπαγείς Ἱεράρχης ὑπῆρξε κληρικὸς μεγάλης ἀρετῆς καὶ ἐξόχου μορφώσεως, μεσπάνια ἐκ φύσεως καὶ προαιρέσεως προσόντα καὶ χαρίσματα, ἅτινα ἐπέβαλον τοῦτον εἰς τὴν συνείδησιν πάντων, καὶ τὴν καθίστων ἄξιον πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως.

Ὁ ζῆλος τοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὰ ἔνθεα καὶ ἡφαιστειώδη κηρύγματά του ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, οἱ μελισταγεῖς ἐπ' Ἐκκλησιαίαις λόγοι του, ἡ ἐπιτηδειότης ἐπὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ γράφειν, πρὸς εὐκοδομὴν τῶν πιστῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυμνηθῶν διὰ βραχείων, διότι ἀληθῶς ὑπερβαίνουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν παντὸς λόγου καὶ πάσης ρητορικῆς δεινότητος καὶ εὐφραδείας.

Εἰς πᾶν εἶδος μορφώσεως εἶχεν ἐπιδοθῇ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὁ ἀοίδιμος οὗτος καὶ μέγας ἀνὴρ ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦ τὰς Γραφικὰς ρήτρας: «Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γινώσιν ὑπὲρ χρυσοῦν δεδο-

κτασμένον» (Παροιμ. η' 10) καὶ «ἡ παιδεία σου αὐτὴ μὲ διδάξει».

Ἐκ τῆς προσκτήσεως λοιπὸν παντοειδῶν γνώσεων καὶ σοφίας τῆς τε θύραθεν καὶ ἐκκλησιαστικῆς κατώρθωσε τὰ ἀποβῆ δόκιμος κήρυξ τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ νὰ ἐδηγήσῃ πολλὰς ψυχὰς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τοῦ φωτός, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ὁ ἀνωθεν φωτισμὸς μετὰ πλοῦτος τῆς παντοειδούς σοφίας τοῦ παρῆγον, τὴν ἀκατανίκητον ἰσχὺν νὰ ἀντιμετωπίζῃ σθεναρῶς τοὺς πολεμίους τῆς πίστεως λόγους τε καὶ συγγραφαίς καὶ δι' ἀκαταμαχητῶν ἐπιχειρημάτων νὰ ἀποδεικνύῃ τὸ ὀρθὸν τῶν ἀπόψεων του.

Ἡ κηρυκτικὴ καὶ συγγραφικὴ του δραστηριότης προσέδιδον ἰδιάζουσαν αἴγλην εἰς τὴν λαμπρὰν φυσιογνωμίαν του, καθότι αὐταί, ὡς γνωστόν, αποτελοῦν χαρίσματα ἐκ τῶν σπανίων καὶ δυσσευρέτων, ἀλλὰ καὶ τὸ «ὃ οὐκ ἄνευ» διὰ τὴν πραγμάτων τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς ἐνός Ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος συνιεράρχης καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν ὑπῆρξεν ὁ αἰθὴρ τῆς φιλομαθείας, ἐξ ἧς, ὡς ἦτο φυσικόν, ἀπέκτρεξε καὶ τὴν πολυμάθειαν καταστάς

Ὁ σεπτὸς νεκρὸς περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου

Τὸ σεπτὸν σκῆνος τοῦ Ἱεράρχου μας

ἄξις εἰς τὸ χειραγωγεῖν τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν εὐαγγελικὴν τελειότητα.

Ἡ ἀπώλεια ἔθε', ἐνὸς τοιούτου μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρὸς μᾶς δημιουργεῖ εἰς τὴν ψυχὴν ἄλγος καὶ λύπην ἀνείκαστον, ἀλλὰ καὶ τὴν γλυκεῖαν, καὶ παρήγορον ἐλπίδα τῆς ἀπελευθέρωσής τῆς ψυχῆς αὐτοῦ εἰς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, εἰς «τὴν πόλιν τοῦ ζῶντος Θεοῦ» κατὰ Παῦλον, ἔνθα θὰ μετῆται τῇ Θεῷ καὶ ὑπὲρ ὧμων.

Ἐχοπίαστε καὶ εἰργάσθ' ἐν τῇ μυστικῇ τοῦ Κυρίου ἀμπελῶνι. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐπέστη ἡ στιγμή γὰ ἀναπαυθῆ' ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ, κατὰ τὴν Γραφικὴν ρῆσιν:

«Μακάριοι οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες, ἀπ' ἁρτι. καὶ λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. 2,10).

Ἰδοὺ, ἀείμνηστε συνιεράρχα καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφε ἡμῶν, ἀκολουθοῦν μετὰ σοῦ τὰ ἔργα σου οὐ μόνον ἐν εὐγνώμονι ἀναμνήσει τῶν ἀγαθῶν πράξεων σου καὶ τοῦ τιμίου καὶ ἀνεπιλήπτου λευτικοῦ βίου σου καὶ τῶν κοινωφελῶν καὶ εὐεργετικῶν ἔργων σου καὶ λόγων, ἀτινα θὰ ἀναγραφοῦν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ὡς τιμητικὴ σελὶς αὐτοῦ, ἀλλ' ἀκολουθοῦν ὡς ἀμοιβὴ θείας Χάριτος, ἣν παρέ-

χει ἡ ἀμείδουσα Δικαιοσύνη καὶ Αἰωνιότης.

Προπέμπομέν σε ἀείμνηστε ἀδελφέ, συντετριμμένοι πάντες, οὕτως συντόμως ἀφαρπαγέντα ἐκ τοῦ μύσου ἡμῶν ὡς ἐν ὀνείρῳ μετὰ βραχύν, ἀλλ' ὀδυνηρὸν τοῦ θανάτου τὸν ἀγῶνα, εὐγνωμῶνως ἀποδλέοντες πρὸς τὸ ἔργον σου καὶ αἰτούμεθα παρὰ τοῦ δικαιοκρίτου καὶ μισθαποδότου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, τὴν χάριν Αὐτοῦ καὶ ἀμοιβήν, δι' ἣ ἐν τῇ ἐπιγείῳ ὁίῳ Σου ἐν τῇ διακονούσῃ ἀγάπῃ ἐποίησας, ὅπως μετὰσχης καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἀφθόνου θερισμοῦ ἐκ τοῦ εὐγενοῦς καρποῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὃν τοσοῦτον θαυσιλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐσπείρας ἐν τοῖς χριστιανοῖς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεὲ τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὸν ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ μακρὸν πιστὸν ἐργάτην καὶ διάκονόν Σου.

Ἀπόδος αὐτῷ, Θεέ, ἐν χάριτι πᾶν ὅ,τι οὗτος ἐν πίστει καὶ χριστιανικῇ ἀγάπῃ ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ πιστὸς τῶν ψυχῶν σου οἰκονόμος ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ εἰργάσατο.

Συγχώρησον αὐτῷ, πᾶν ὅ,τι οὗτος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ ὑπέστη, καὶ πληρώσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκεῖ ἄνω ἐν τῇ αἰωνίῳ πατρίδι πάντων, ὅσα ἐν πίστει μετὰ πόθου σφοδροῦ ἠλπίζε καὶ προσεδόκα καὶ τάξον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἐπικήδειος ἐκφωνηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου.

Καθήμενος ἐπιτακτικὸν ὠδήγησεν ἐνταῦθα ἡμᾶς σήμερον πρὸ τῆς σεπτῆς σου σωροῦ πεφλημένε ἀδελφέ.

Φόρον τιμῆς ἀποτίουσα ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱεραρχία, σύσσωμος παρίσταται κατενώπιόν σου περίλυπος καὶ τεθλιμμένη ἵνα ἀπευθύνῃ σοὶ τὸ ὑστατον χαῖρε!

Συλλυπούμεθα τοὺς προσφιλεῖς οἰκείους σου καὶ τὸ ἀπορφανισθῆν ποιῆμιον τῆς θεοσωστου Ἐπισκοπῆς σου διὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν, ἐπιχαλούμενοι ἐπ' αὐτῇ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ τὴν θείαν ἐπιστάσιν εἰς συνέχισιν τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου σου.

Περίλυποι ὁμολογοῦμεν πραγματὶ μεγάλην τὴν ἀπώλειαν καὶ δυσαναπλήρωτον τὸ κενὸν διὰ τὴν Ἱερὰν ἡμῶν σύνοδον καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν γένει.

Βαρὺ τὸ πένθος δι' ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον, πληρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας. Ὁ μεταστάς, ὑπῆρξε κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἡ προβολὴ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐκ τε τῆς ποικίλης μορφώσεως, ἐκ τε τοῦ ἡθους, τῶν αὐστηρῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ὑποδειγματικῆς ἀφιερώσεώς του εἰς τὴν διακονίαν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκ νεότητός του· κυρίως ὁμῶς ἐκ τῆς βαθείας

προσηλώσεώς του εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ὃν κατέστησε βίωμά του ἀναλώσας ἑαυτόν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἔργῳ καὶ λόγῳ.

Βαθὺ ὑπάρχει τὸ χάραγμα τῆς ἀποτυπώσεως τῆς σεπτῆς μορφῆς του εἰς τὰς διανοίας τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ρήτορος Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Νασιλίμη μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐπισκόπου Μιγγησίας ἐν ἐπαξίῳς ἡ θεία Πρόνοια ἀνεδίδαται, ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς καθέδρας.

Ἀνεξίτηλα θὰ παραμείνουν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀκροατηρίου τὰ φλογερὰ κηρύγματά του ἀπὸ τε τοῦ ἁμῶνος καὶ τῆς ἔδρας τῶν συνελεύσεων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων πανελληνίων καὶ τοπικῶν, περὶ ὁρθῆς πίστεως, περὶ τῆς ἱερᾶς ἰδεολογίας τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν, περὶ ἠθικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀγωγῆς, περὶ προσωποῦ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ προσανατολισμοῦ εἰς τὰς Εὐαγγελικὰς ἀρχὰς κ.λ.

Πλέον τούτων, τὰ ὅπ' αὐτοῦ συγγραφέντα σοφὰ διδάγματα περὶ παραδόσεων καὶ ἡ ὁρθὴ τοποθέτησις τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος πρὸ τῆς εἰσόδου του ἐπὶ εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, ἔθεσαν τὰς βάσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ περιεφρούρησαν αὐτὸν ἀπὸ ἀκρότητας καὶ παράλογον φανατισμόν.

Οὕτω, ἐγένετο τὸ στήριγμα τῶν πιστῶν καὶ ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν πλάνῃ ὡσαύτως καὶ τῶν μεμαχρυσμένων καὶ ἀδιαφόρων περὶ τὴν πίστιν, ὥστε πολλοὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀλήθειαν δι' αὐτοῦ.

Ὁ νοσταλγὸς τῆς αἰωνιότητος ἐφλέγετο ἐκ τῆς πρὸς τὸν συνάνθρωπον ἀγάπης ἐπιποθῶν καὶ ἐπιδιώκων κατὰ τὸν Παῦλον «ἵνα πάντας κερδίῃ καὶ Χριστῷ προσαγάγῃ».

Ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὑπερβολικοῦ ζήλου διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν παράδοσιν ἐξ ὧν κατεῖχετο προβάλλει τὸ γεγονός ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἠκολούθησε μετ' αὐταπαρνήσεως τοὺς ἐξεληθόντας εἰς τὸν ἀγῶνα ἡμῶν Ἀρχιερεῖς, Δημητριάδης Γερμανόν, πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομον καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομον ἐν ἔτει 1935, ὅτε τὸ πρῶτον ὁ ἀγὼν οὗτος τῆς εὐσεβείας ἔλαβε κανονικὴν μορφήν Ἐκκλησίας καί, πρῶτος ἐκ τῶν χειρῶν τῶν, ἐδέχθη τὸ ὑψηλὸν τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἀποτελέσας τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἱερατείου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Διεκρίθη δ' ἔκτοτε μεταξὺ τοῦ ἱεροῦ κλήρου διαπρέφας ὡς ἰδεολόγος κληρικὸς, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς γενόμενος τῶν ἐμπεισιτευμένων, αὐτῷ ψυχῶν.

Θὰ ἐνθυμῶνται εὐφύμως τὴν δρᾶσιν του, παρεκτός τῆς πύλεως τοῦ Βόλου καὶ τῶν περιχώρων, ἡ πρωτεύουσα καὶ εἰδικώτερον, ὅσοι ναοὶ ἠτύχησαν νὰ τὸν ἔχουν ἱερατικὸν προεστάμενον, ὡς ὁ Ἀγ. Δημήτριος Ἀνω Πατησίων, ἡ Ἀγ. Μαρίνα Καλλιπόλεως Παιραιῶς, ἡ Ἀγ. Παρασκευὴ Μοναστηρακίου Ἀθηνῶν κ.λ. Εἰς ἐποχὴν δόξης τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἦτο ἡ προβολὴ τοῦ ἱερατείου διὰ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Ὡς γραμματεὺς τῆς τότε Ἱερᾶς Συνόδου προσέφερε σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῆς

Ὁ Ἱ. Κληρὸς περιστοιχίζει τὸν ἐκλιπόντα Ἱεράρχην του.

πείρας καὶ τῆς μορφώσεώς του συντελέσας εἰς πολλὰ ἐπιτεύγματα. Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦ ἀποφρατισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ὡς μέλος τῆς διοικούσης ἐκκλησ. ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν οὐσιαῶδες παράγων ρυθμικῆς λειτουργίας καὶ γνώμων ὁρθῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων αὐτῆς ἐν οἷς καὶ τὸ μέγα τῆς ἀποκτήσεως Ἐκκλησιαστικῆς κεφαλῆς.

Ἀντιμετώπιζε σπουδαρχίας τινάς, τὴν περίστασιν ἐκμεταλλευομένους καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ ἱεραρχεῖον εἰς γενικὴν συνέλευσιν, φραγμὸν εἰς τοιαύτας ἐπιδιώξεις. Οὕτω, ἐξετιμήθησαν αἱ ἱκανότητές του δεόντως καὶ προσδλήθη ὑπὸ τοῦ συνόλου τοῦ ἱερατείου εἰς ὑποψήφιον, Ἀρχιερέα μεταξὺ καὶ ἄλλων δύο ἕως οὗ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀργότερον «ὁ λύχνος ἐτέθη ἐπὶ τὴν λυχνίαν λάμπων τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ».

Ἐκτοτε, ἡ δρᾶσις του ὡς Ἀρχιερέως ὑπῆρξε πολυταχιδής.

Ἀπεδύθη εἰς μεζονας ἀγῶνας μετ' αὐταπαρνήσεως πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ στερησεων ἐκ τῆς μακροχρόνιου ἐλλείψεως κεφαλῆς πανταχοῦ σπεύδων μετ' ἀκαμάτου ζήλου.

Ἄλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ὑπερβολὴν ζήλος του τὸν συνήρπασε μέχρι σημείου ἀστοχίσεως τῆς προσδε-

βλημένης επικινδύνως υγείας του. Πολλὰς ἀντιξοότη-
τας ἀντιμετωπίσας καὶ πολλὰς πικρίας γευθεὶς εἰς
θάρος τῆς σαθρᾶς υγείας του οὐδόλως ὑπεχώρει πρὸ
τοῦ καθήκοντος.

Μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Μαγνησίαν, ἡ Μακε-
δονία καὶ τελευταίως ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς ἐδέχθη
τὰς τελευταίας ἀναλαμπὰς τῆς αἰγλῆς του καὶ, τε-
λειῶς δ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ καθήκοντος προσφερόμενος
Ἱεράρχης ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῆς Θεο) νίκης ἔσχε τὸ ἐ-
πιτεράγισμα τῆς σταδιοδρομίας του συμπορευόμενος εἰς
ὀλοκαύτωσιν μετὰ τοῦ ἀγομένου εἰς θυσίαν Λυτρωτοῦ
κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἁγίων παθῶν. Ἐπῆλθε οὕτω τὸ
μυραῖον αἰφνιδίως καὶ μία τόσοσιν καρποφόρος στα-
διοδρομία ἀνακόπτεται διὰ παντός!

Ὁ δραστήριος Ἱεράρχης δεχθεὶς τὸ πρῶτον πλη-
γμα τῆς νόσου ἀποσύρεται περίλυπος διὰ τὰ ἐγκλει-
σθῇ εἰς νοσοκομεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τολμηρὰν χει-
ρουργήσιν ἵνα περισωθῇ μία τόσοσιν ἀναγκαῖα διὰ τὴν
Ἐκκλησίαν, μας ὑπαρξίς. Ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἔσχυσεν ἡ
προσπάθεια.

Ὁ ἀκέραιος Ἱεράρχης ἐπέπρωτο περαιτέρω τὰ
δοκιμασθῇ ὡς χρυσοῦς ἐν καμίνῳ διὰ πολυχρονίου ὀδυ-
νηρᾶς νόσου παραλύσεως, ἵνα καὶ μαρτυρικῶν στε-
φάνων ὑπομονῆς καὶ καρτερίας ἀξιωθῇ. Καὶ ὑπέμει-
νε, ἀγογγύστως...

Σήμερον δέ, θείῳ βουλήματι, ἐκλήθη ἄνωθεν εἰς
τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα τῆς θείας δόξης, ἐγκατα-
λείψας τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ὤρίσθη ὑπὸ τοῦ Παντεξουσίου Θε-
οῦ ὡς τέλος τῆς ἐπιγείου παροικίας του καὶ τῶν σκλη-
ρῶν δοκιμασιῶν του, ἀπαρχὴ δὲ τῆς αἰωνίου ζωῆς
ἐνθα ἡ ἀμυδρὴ τῶν κόπων καὶ τὰ θραβεῖα τῆς νίκης.

Ναί!! Ἀείμνηστε ἀδελφέ, Ἱεράρχα Χρυσόστομε.
Ἐξελέξατό σε σήμερον ὁ ἀγαπήσας σε Κύριος καὶ
διεχώρισεν ἐκ τοῦ ματαίου τούτου καὶ πολυμόχθου
βίου ἀναλαθὼν σε εἰς τὰ σκηνώματα Αὐτοῦ τὰ ἀγαπη-
τὰ καὶ ἐπιπόθητα, ἐνθα ἡ αἰδίδιος χαρὰ, ἡ μακαριότης
καὶ ἡ αἰωνία τρυφή.

Ἀλλ' ἡμεῖς, ὑπτιόν, σε βλέποντες, ἐν πολλῇ θλί-
ψει καὶ ὀδύνῃ καρδίας τὴν στέρησίν σου θρηνοῦμεν
καὶ τὴν νεκρικὴν σου κλίνην κυκλοῦντες, κλῆρος καὶ
λαὸς, τὸ συντελεσθὲν ἐμμελετώμεν ἐν ἑαυτοῖς καὶ δια-
λογιζόμεθα, ἀπορίᾳ καὶ θαυμασμῷ συνεχόμενοι:

Πῶς; Ὁ πυρίπνοος ἄπνους;... Ὁ τοῦ συνωλύμου
σου Ἀγίου τὸ πολύτιμον τάλαντον κατὰ μίμησιν ἐρ-
γασθεὶς σιγᾶς διὰ παντός; Ὁ ἐγκυκλοπαιδικὸς νοῦς ὁ
ἐπὶ τῶν ποικίλων ἀνθέων τῆς σοφίας φιλοπόνως ὡς
φίλεργος μέλισσα ἐγκύψας καὶ τὸ πολύτιμον μέλι τῶν
γνώσεων συλλέξας εἰς ἑαυτοῦ καὶ πολλῶν ὠφέλειαν,
εἰς οὐδὲν ἀποκρίνη; Ἀλλὰ καὶ τὰ πυρίπνοα χεῖλη
σου σιγῶν, ὁμιλεῖ ὁμοῦς ὁ χρόνος ὁμιλεῖ ὁ σὸς βίος ὁμι-
λοῦν τὰ πεπραγμένα.

Δύνασαι ὁθεν νὰ εἴπης, ἀδελφέ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ
προαπελθόντος συνωνύμου σου ἀοιδίου Ποιμενάρχου
ἡμῶν Χρυσοστόμου, τὸ τοῦ Θεορρήμονος Παύλου:
«Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέ-

λεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ
τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι Κύριος ἐν
ἐλπίνῃ τῇ ἡμέρᾳ!...».

Ἡμεῖς διαδοδαίμεν σε ὅτι θὰ διατηρῶμεν εἰς τὴν
μνήμην ἡμῶν ἀνεξίτηλον τὴν σεπτὴν μορφήν σου καὶ
εἰς τὰ ὦτα μας θέλει ἀντηχεῖ πάντοτε ἡ ρητορικὴ εὐ-
φραδεια καὶ ἐτοιμολογία σου τὴ δὲ παράδειγμα τῆς
πιστεῶς σου εἰς τὸν ἡμέτερον ἀγῶνα καὶ τῆς κατὰ
Χριστὸν βιοτῆς σου, θέλουν καταστῇ φάρος πορείας
ἐλθῶν ἡμῶν.

Ἀπελθε οὖν, ἀδελφέ, εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύ-
σεις καί, ὅταν προσκλητήριον σάλπισμα καὶ ἡμᾶς κα-
λέσῃ ἐκεῖσε, ὑποδέχου εἰς τὰς πύλας τῆς αἰωνιότητος.

Καὶ νῦν ἀποχαιρετοῦμεν σε τῷ τελευταίῳ ἀσπα-
σμῷ καὶ ἐμπόνως προσφωνοῦμεν σοι περιδαικρεῖς πάν-
τες οἱ παρεστῶτες τῇ κηδεῖᾳ σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη πεφιλημένη νεκρέ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον
καθὼς καὶ ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας καὶ ἐκδηλώ-
σαντας τὴν θλίψιν των Κληρικούς, Μοναχοὺς Μοναχὰς
καὶ Λαϊκοὺς εἰς τὸ βαρὺ πένθος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐ-
πισκοπῆς ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ Ἐπισκόπου
μας κυροῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΠΡΟΣ

Τὸν Ἐπίσκοπον ΠΕΙΡΑΙΩΣ καὶ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
κ. κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΝ

Σ ε β α σ μ ι ὡ τ α τ ε,

Ἐνεποίησεν ἡμῖν μεγάλην χαρὰν αἱ ἐν τῇ Ὑμε-
τέρᾳ Ἱερᾷ Ἐπισκοπῇ ἐνέργειαι ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτῳ θά-
νάτῳ τοῦ ἁγίου Μαγνησίας κυροῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
καὶ ἡ ἐκδηλώσις τῆς βαθυτάτης θλίψεως Ὑμῶν αἰτι-
νες ἐκδηλοῦνται ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ ἐγκυκλίῳ πρὸς τοὺς
Αἰδεσιμωτάτους Ἐφημερίους καὶ Ἐκκλησιασμά... τῆς
καὶ Ὑμᾶς Θεοσώστου Ἐπισκοπῆς καὶ διὰ τὸ ψήφισμα.

ΠΡΟΣ

Τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ε. Θ. Κοινότητος Γ. Ο. Χ.
Θεσσαλονίκης

Κύριε Πρόεδρε,

Μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα ἡ ἀπόφαις τῆς Διοι-
κούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑμετέρου Σωματείου ἣτις πε-
ριλαμβάνεται εἰς τὸ ἐκδοθὲν Ψήφισμα καὶ ἡ ἐμπρα-
κτος ἐκδηλώσις σας ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ ἁ-
γίου Μαγνησίας κυροῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Θεωροῦμεν ὑποχρέωσί μας ὅπως ἐκφράσωμεν ὑ-
μῖν τὰς εὐχαριστίας μας.

Διὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Μαγνησίας

Ὁ

Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος
ΓΕΩΡΓ. ΚΕΠΑΠΟΓΛΟΥ
ΙΕΡΕΥΣ

Ἐφημερίς «ΘΕΣΣΑΛΙΑ» Βόλου 27.7.73

Ἀπέθανε ὁ Ἐπίσκοπος Παλαιομερολογιτῶν Χρυσόστομος

Ἀπέθανε χθές τὴν 6ην πρωΐνῃν ἐκ καρδιακῆς προσβολῆς εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν, ὁ ἐπίσκοπος Παλαιομερολογιτῶν Χρυσόστομος, ὁ κατὰ κόσμον Χρῖστος Ναζλῆμης.

Βολιώτης εἰς τὴν καταγωγὴν ὁ ἐκλιπὼν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέμεινεν εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Παλαιῶν. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἔμεινεν ὀρφανὸς καὶ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ θεολόγου καθηγητοῦ Θεοδοσίου Ζωγράφου.

Κατὰ τὸ 1936 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος Γερμανοῦ ἀρχιμανδρίτης καὶ τὸ 1962 ἔγινε ἐπίσκοπος Μαγνησίας τῶν παλαιομερολογιτῶν. Δοκστήριος, σταθεροῦ χαρακτήρος καὶ μὲ εὐρείαν μόρφωσιν, ὑπῆρξεν ἄριστος καθοδηγητὴς τοῦ ποιμνίου του. Δημιούργησε δύο φιλόπτωχα ταμεία, τὸ «Ταβιθά» καὶ τὸ «Πολύκαρπον» καὶ τῇ πρωτοδουλίᾳ του ἀνηγγέρθη ἡ ἐκκλησία τῶν παλαιομερολογιτῶν Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου ἐπὶ τῶν ὁδῶν Καραϊσκάκη—Γεωργιάδου, Διέθετε πλουσίαν βιβλιοθήκην μὲ ὅλην τὴν πατρολογία, Μίχκεν καὶ σειρὰν σπανίων ἐκκλησιαστικῶν διδλίων, τὰ ὅποια ἀφιέρωσεν εἰς τὴν γυναικεῖαν ἱερὰν Μονὴν Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς Χαρτοκόπιον Παγγαίου, ἐξέδωκε δὲ καὶ διάφορα συγγράμματα.

Τὸ ἔτος 1966 ὑπέστη ἡμιπληγίαν καὶ ἔκτοτε παρέμεινεν κλινήρης, ὅτε καὶ τὸν εὗρε ὁ θάνατος ἐκ καρδιακῆς συμβολῆς.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία θὰ ψαλῇ σήμερον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ θὰ παραστῇ ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν παλαιομερολογιτῶν, καθὼς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος.

Ἀναυοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ πᾶν ζήτημα οικονομικῆς φύσεως δεῖν ὅπως ἀπευθύνονται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 628.280.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ι. Συνόδου

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32, ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως + ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐδοίας

Παῖσιος

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δραχμὰς 15.—

» Ἐτησίᾳ » 30.—

Ἐξωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δολλάρια 2

» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

Σοφὰ Λόγια

Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος, καὶ ἀρχὴ πρακτικῆς, ἐγκράτεια· ὁ κρατῶν γαστρός, ἐλλατοὶ πάθη, ἡττώμενος δὲ δρώμασιν αὖξει τὰς ἡδονάς.

Νεῖλου τοῦ ἀσκητοῦ

Ὅπερ ἐστὶ βία καλύπτει τὸ φῶς τῆς σελένης, οὕτως οἱ ἀντὶ τῆς γαστρός διώκουσι τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς ψυχῆς.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου

Νηστεία ἐστὶ βία φύσεως, καὶ περιτομή ἡδύτητος· λάρυγγος, πυρώσεως ἐκτομῇ, πονηρῶν ἐννοιῶν ἐκκαπὴ, ἐνυπνιασμῶν ἐλευθερία, προσευχῆς καθαρότης· ψυχῆς φωστήρ, ναὺς φυλακὴ· πυρώσεως λύσις, κατανύξεως θύρα, στεναγμὸς ταπεινός, συντριμμὸς ἱλαρός, πολυλογίας ἀργία, ἡσυχίας ἀφορμή, ὑπακοῆς φύλαξ, ὕπνου κουφισμός, ὑγεία σώματος ἀπαθείας πρόξενος, ἀμαρτημάτων ἄφεσις· παραδείσου θύρα καὶ τροφή.

Ἰωάννου Κλίμακος

Γαστρός ἡδονῆς ἀνώτεροι φανέντες οἱ τρεῖς ἅγιοι παῖδες, ὁργῆς βασιλικῆς ὑπερφρόνησαν, καὶ τῆς φρενῆς ἐκείνης καμίνου τῆς καιομένης, ἣν ἰσχυρεν ἀνάψαι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἀποτητὶ κατεπολέμησεν.

Μ Βασιλείου

Ἐφημερίς «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» Βόλου 27.7.73

Ἐξεδήμησε ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Παλαιομε)νητῶν Μαγνησίας

Τὴν 8ην πρωΐνὴν χθὲς ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον, ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Παλαιομερολογιτῶν Μαγνησίας Χρυσόστομος. Ὁ θάνατός του ἐπῆλθεν εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν, συνεπεῖχ καρδιακῆς ἐμβολῆς καὶ ἔπειτα ἀπὸ μακροχρόνιου ἀσθένειας, ἣ ὅποια τὸν εἶχε καθηλῶσει ἐπὶ ἐπτά ἔτη.

Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐκδημήσαντος ἀρχιερέως θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 9ην πρωΐνὴν, προεξαρχόντων παλαιομερολογιτῶν ἀρχιερέων, εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Δημάρ. Γεωργιάδου — Δευκαλίωνος. Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἐτοποθετήθη χθὲς ὁ νεκρὸς ἱεράρχης καθήμενος ἐπὶ θρόνου καὶ ὄχι ὀριζωντιωμένος καὶ ἐντὸς φερέτρου, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς λοιποὺς θνητούς. Ἐπίσης καθήμενος ἐπὶ θρόνου θὰ ἐνταφιασθῇ ὁ ἐκδημήσας, κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ δὲ ἡ ταφή θὰ γίνῃ εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μεταξὺ Βελεστίνου — Ριζομύλου.

Ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης Χρυσόστομος (Χρῖστος Νασλίμης κατὰ κόσμον) ἐγεννήθη εἰς Βόλον καὶ ἦτο υἱὸς πτωχοτάτης οἰκογενείας. Ἀνετράφη πλησίον εὐσεβεστάτης θείας του, εἰς τὴν συνοικίαν Παλαιῶν, ἀπὸ παιδικῆς δὲ ἡλικίας διήρχετο πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, βοηθῶν τὸν ἀείμνηστον ἱερέα Ἀριστείδην Κανάνην.

Μετὰ τὴν φοίτησίν του εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν ὁ Χρ. Νασλίμης εἰργάσθη εἰς παραγγελιοδοχικὰ γραφεῖα τοῦ Βόλου. Κατόπιν συνέχισε καὶ ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς, ἐραδύτερον δὲ τὸ 1937 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Γερμανοῦ. Κατόπιν ἐσπούδασε θεολογίαν καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐδόθη πτυχίον ἐπειδὴ ἦτο παλαιομερολογίτης. Ἐν συνεχείᾳ ἐχειροτονήθη ἀρχιμανδρίτης καὶ τὸ 1962 Ἐπίσκοπος Μαγνησίας, ἐπιδειξας κατ' ὅλον τὸ διάστημα προσήλωσιν εἰς τὸ καθήκον, σύνεσιν, πραότητα καὶ σταθερότητα χαρακτῆρος. Δι' ὅσους τὸν εἶχον γνωρίσει ὑπῆρξε προσωποποιήσις τῆς ἀγνότητος καὶ ὑπόδειγμα ἀρετῆς.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καὶ μὲ τὴν δραστηριότητά του ἀνηγέρθη εἰς Βόλον καὶ ἡ δευτέρα ἐκκλησία τῶν παλαιομερολογιτῶν (τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου) καὶ συνεστήθησαν δύο φιλόπρωτα ταμεῖα.

Ὁ ἐκδημήσας Ἐπίσκοπος εἶχε συγγράφει πολλὰ κείμενα, κατεῖχε δὲ καὶ πλουσίαν βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε, εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν Ὑπαπαντῆς Χαρτοκοπίου Καβάλας.

Ὑποστὰς συμφορὴν πρὸ ἐπταετίας παρέμεινε κληνῆρης εἰς τὴν οἰκίαν του, παραπλεύρως τοῦ ναοῦ.

παρακλινομένων ὡστόσο, ὅλα τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Εἰς τὴν σημερινὴν κηρείαν τοῦ ἐκλιπόντος ἱεράρχου θὰ παραστῇ ὁλόκληρος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν παλαιομερολογιτῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον.

Χειροτονία

Ὑπὸ τοῦ ἁγίου Διακλείας ἐχειροτονήθη ὁ Ὀνούφριος Ἀδραμίδης διαδοχικῶς εἰς Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον τῇ 15) 5) 73 ἐ, τῇ Ἱερῷ Ναῷ Ἀναλήψεως Σπάτων, καὶ εἰς Ἱερέα τῇ 20) 5) 73 ἐν τῇ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Φανουρίου Κορωπίου.

ΩΣΑΥΤΩΣ

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ὁ Νικόλαος Μίχας, μετωνομασθεὶς Πολύκαρπος, εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον τῇ 30ῃ Ἰουνίου ἐ.ἐ. ἐν τῇ Ἱερῷ Ναῷ Εὐαγγελιστρίας Μελισσοχωρίου Θηβῶν. Εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς καλὴν σταδιοδρομίαν.

Ἀφίξεις Ἀρχιερέως

Ἀφίχθη ἐξ Ἀστορίας ΗΠΑ ὁ ἐξαρχος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου Ἐπίσκοπος Ἀστορίας κ.κ. Πέτρος μέλος ὢν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναλαβὼν καθήκοντα Συνοδικοῦ κατὰ τὸ ἐνταῦθα διάστημα τῆς παραμονῆς του.

Τοῦ εὐχόμεθα τὸ ὡς εὖ παρέστη.

Πανηγύρεις Σεπτεμβρίου

Τὴν 8 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου πανηγυρίζουν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ 1) Μπέλλας 2) Μενδενίτσας καὶ 3) ὁ Ἱ. Ναὸς Σερρών.

Τὴν 10 ἡμέραν Κυριακὴν πρὸ τῆς Ὑψώσεως ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Τριῶν Παρθένων πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Βοτανικοῦ.

Τὴν 14 ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀχαρνῶν (Μενδίου) μετ' ἀγρυπνίας.

Τὴν 17 ἡμέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σοφίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς πανηγυρίζει ὁ τρισυπόστατος Ἱερός Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Κορυδαλλοῦ.

Τὴν 20 ἡμέραν Τετάρτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μεγ. Μ. Εὐσταθίου πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναὸς εἰς Κρυονέριον Ἀττικῆς.

Τὴν 24 ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης πανηγυρίζουν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ 1) Παιουπλάως, 2) Σταμάτας, 3) Ἀμφιάλης καὶ 4) Ἀμφιθέας.